

Sygn. akt II K 953/18

1 **POSTANOWIENIE**

Dnia 5 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w T. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Gorgolewski

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **Ł. D.**

oskarżonemu z art. 158 § 1 k.k.

wniosku oskarżonego o wyznaczenie obrońcy z urzędu

na mocy art. 79 § 4 k.p.k.

postanawia

wniosku nie uwzględnić .

UZASADNIENIE

Ł. D. złożył wniosek o wyznaczenie dla niego obrońcy z urzędu. W uzasadnieniu wskazał, że nie jest w stanie sam się bronić, ponieważ nie zna prawa karnego.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie, w sprawie nie zachodzą przesłanki do obligatoryjnego korzystania z pomocy obrońcy. Zgodnie bowiem z treścią art. 79 § 1 k.p.k. oskarżony musi mieć obrońcę m. in. wtedy, gdy zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem nie była w czasie popełnienia tego czynu wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona (pkt 3), lub też gdy zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy stan jego zdrowia psychicznego pozwala na udział w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny (pkt 4).

Ł. D. w postępowaniu przygotowawczym został zdiagnozowany przez zespół dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy nie stwierdzili u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego i ocenili, że jego poczytalność tempore criminis nie budzi wątpliwości, jak i jest on zdolny do prowadzenia samodzielnej obrony. Wobec powyższego, Sąd – zgodnie z dyspozycją art. 79 § 4 k.p.k. – był zobligowany do uznania, iż udział obrońcy nie jest obowiązkowy.

Z uwagi na powyższe należało orzec jak na wstępie.

Z.ądzenia:

1. Odnotować w Rep K,
2. Odpis postanowienia z pouczeniem o zażaleniu do składu równorzędnego doręczyć oskarżonemu i PR w T..

T., 5 marca 2019 r.